

Вправляйся в благочесті

Ключові вірші: «Дисциплінуй себе для благочестя, бо тілесна дисципліна має лише невелику користь, а благочестя корисне для всього, оскільки воно обіцяє життя теперішнє і майбутнє».

1 Тимофія 4:7,8

Вибрані уривки з Писання:

1 Тимофія 4:7-16

У першому листі до Тимофія апостол Павло називає його «моїм сином у вірі» (1 Тимофія 1:1,2). Є свідчення того, що Тимофій не мав впевненості, коли Павло вперше покликав його до служіння. Апостол нагадав йому про віру, яку продемонстрували його мати і бабуся, і про те, що він не піддається «духу страху» (2 Тимофія 1:5-7). Іншим разом Павло попросив коринтян не залякувати Тимофія, коли той їх відвідував, демонструючи розуміння його можливої невпевненості (1 Коринтян 16:10). У нашому вибраному уривку з Писання апостол закликає Тимофія: «Нехай ніхто не зневажає тебе за твою молодість» (1 Тимофія 4:12). Хоча заохочення Павла до Тимофія має особистий характер, його можна застосувати до кожного члена церкви.

У наших ключових віршах Павло заохочує Тимофія розглянути контраст між фізичними вправами та благочестям. В одному перекладі написано: «Фізичні вправи мають певну цінність,

але благочестя має цінність для всіх речей, обіцяючи як в цьому житті, так і в майбутньому». Багато досліджень показали психологічні переваги фізичних вправ, включаючи зменшення симптомів депресії та тривоги, зниження рівня стресу та підвищення самооцінки і впевненості в собі. Павло не відкидає фізичні вправи як марну трату часу, а схвалює їх як такі, що мають цінність. В іншому місці апостол заявляє, що наше тіло є храмом Святого Духа, даним Богом і придбаним дорогоцінною кров'ю Христа. Тому ми повинні прославляти Бога, підтримуючи себе у формі для Його служби. 1 Коринтян 6:19,20

Визнавши практичну цінність фізичних вправ, Павло відразу підкреслює перевагу вправ «богобоязливості». Він нагадує Тимофію про його пастирські обов'язки не тому, що той забув або нехтував ними, а щоб заохотити його продовжувати в цьому шляху. Він каже Тимофію наставляти церкву відкидати і відмовлятися від усіх нечестивих і міфічних вчень та закликати до справжньої богобоязливості. Він повинен заохочувати братів визнавати вірність Бога і бачити прийнятність божественного послання. Тимофій повинен нагадувати віруючим про привілей трудитися і терпіти докори заради Христа. Він повинен навчати їх «довіряти живому Богу, який є Спасителем усіх людей». 1 Тимофія 4:7-10

Павло каже молодому Тимофію: «Будь прикладом для віруючих» (1 Тимофія 4:12). Його слова, поведінка, любов, дух, віра і чистота мають бути прикладом не тільки в публічних виступах, але й у повсякденному житті. Такий

приклад повинен починатися зсередини, у його серці та розумі. Тоді внутрішні чесноти його християнського характеру мають проявлятися зовні у його словах, поведінці та діях. Павло завершує своє напучення Тимофію, кажучи: «Доки я не прийду, присвяти себе читанню, ... вченню. Не нехтуй даром, що є в тобі, ... Роздумуй над цими речами, віддайся їм цілком». 1 Тимофія 4:13-15

Покликання і вірність кожного християнина ґрунтуються на принципах «праведності і справжньої святості» (Ефесянам 4:24). Віруючі покликані відображати характер Бога: «Як той, хто вас покликав, є святий, так і ви будьте святі у всьому своєму житті». 1 Петра 1:15